75STE JAARGANG No. 9995 DINSDAG 16 DECEMBER 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao | Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 | Telefoon: Redactie: 23858 | Advertentie: 23550 | Abonnementen en Bezorging: 24J9?

Het kardinalaat

Het woord en het door hèt woord aangeduide ambt van kardinaal heeft in de loop der historie carrière gemaakt. Het is van eenvoudige komaf; een clericus cardinalis was iemand die aan een „cardo", een bisschopskerk verbonden was. Men heeft ± 1125 naast kardinaal-priesters en kardinaal-diakens ook kardinaal-subdiaken, zelfs kardinaal-acolieten gehad! Na de elfde eeuw begon de stijging op de hiërarchieke ladder, toen het woord cardinalis feitelijk alleen nog gebruikt werd voor de voornaamste geestelijken die aan de Romeinse hoofdkerken dienst deden. Van meet af aan kwamen er daar onder hen drie rangen voor: de kardinaal-bisschoppen, die de zeven suburbicaire bisdommen besturen, de 25 (later 28) pastoors der z.g. titelkerken, dat zijn de kardinaal-priesters, en de armenmeester, die de leiders waren der 14 (later 18) diaconieën, de kardinaal-diakens. De kardinaal-bisschoppen konden de Romeinse pontifex vertegenwoordigen bij de pontificale diensten. De kardinaal-priesters verzorgden de H. Liturgie in de vier aartsbasilieken en de diakens deden dienst aan het altaar bij de pauselijke plechtigheden. Het bestuur van de Kerk viel niet onder hen, daar waren de paleisbeambten, de z.g. judices palatini voor.

In de twaalfde eeuw begonnen echter de Pausen de kardinalen — nog immer de belangrijkste Romeinse clerici — aan te wijzen voor de Pauskeuze, een ontwikkeling die onder Gregorius X in 1276 zijn definitieve beslag kreeg. Toen ging men er ook toe over personen tot kardinaal te benoemen die van buiten de Romeinse curie en van buiten Rome kwamen. In de vier volgende eeuwen stegen aanzien, rang en macht der kardinalen steeds. Hun invloed op de wereldrijke en geestelijke regering nam steeds toe en wel zo sterk, dat er tijden waren dat het orgaan der kardinalen, het „consistorium" het feitelijk recht van mederegeren had, een onder voorzitterschap van de Paus staand oligarchisch college dus. Later traden in de plaats van het consistorium de afzonderlijke bestuursorganen, als de H. H. congregaties. De leiders en de leden daarvan werden door de Paus benoemd uit het kardinaalscollege.

Zo groeide het kardinalaat tot een waardigheid, protocollair de hoogste waardigheid in de Kerk, maar het is geen wijding. In de loop der historie hadden verscheidene malen leken de rang van kardinaal. Nog onder Paus Pius IX had diens kardinaal-staatssecretaris Antonelli slechts de diakenwijding. Tegenwoordig moet men om tot het kardinalaat verheven te kunnen worden, de priesterwijding ontvangen hebben, hoewel in veruit de meeste gevallen de huidige kardinalen bisschoppen zijn. De twee momentele kardinaal-diakens Canali en Ottaviani zijn de enige niet-bisschop gewijden in het H. College. Onder de nieuw te benoemen kardinalen zijn de prelaten Tardini, Di Jorio, Bracci, Roberti en Jullien geen bisschop. Het H. College wordt de Senaat der Kerk genoemd, de Raad der Ouderlingen, die de Paus bijstaat in het bestuur der universele Kerk. De curie-kardinalen nemen rechtsstreeks als „ministers of onderministers" aan het centrale bestuur deel, de overigen leiden als residerende aartsbisschoppen of bisschoppen hun diocesen en kerkprovincies en als leden van de hun toegewezen congregaties brengen zij adviezen uit. De speciale rechten voorts der kardinalen zijn: die der Pauskeuze en die der deelname aan algemene concilies. Dan hebben zij nog een aantal privileges die in het kerkelijk wetboek zijn opgesomd.

De verheffingen tot kardinaal hangen geheel en uitsluitend af van de soevereine wil van de Paus. Het kerkelijke wetboek schrijft evenwel voor dat zoveel mogelijk landen in het H. College vertegenwoordigd moeten zijn. Het voormalige recht van regeringen op de z.g. „kroonkardinalen" is afgeschaft.

Onder zijn medebroeder neemt de kardinaal-staatssecretaris een bijzondere positie in. Hij is de belangrijkste raadgever en naaste hulp van de Paus, diens eerste minister en bovendien zijn minister van buitenlandse zaken. De staatssecretaris staat aan het hoofd der Pauselijke staatssecretarie en is prefect van de in deze secretarie geïncorporeerde congregatie voor buitengewone kerkelijke aangelegenheden. Hij heeft de verantwoordelijkheid voor de politiek en de diplomatie van de H. Stoel, voor de benoemingen der aan de curie verbonden functionarissen, voor onderscheidingen en titels. Ook gaan van zijn secretarie de apostolische Breven uit.

TIJDENS GEHEIME CONSISTORIE

Paus Johannes XXIII benoemt 23 kardinalen

Dreigende scheuring in CHINA herdacht

Vatikaan. — Paus Johannes XXIII heeft maandagochtend in de consistoriezaal van het Vatikaan het geheim consistorie voor het creëren van 23 kardinalen geopend met een rede, waarin hij uitweidde over de vervolging waaraan katholieken in China bloot staan.

Sommige Rooms-Katholieke geestelijken zijn gezwicht onder de druk van de vervolging, zo verklaarde hij, en hebben helaas de weg voor een tragische poging tot een schisma geopend.

De Paus verklaarde in zijn toespraak, dat hij besloten had af te wijken van de Apostolische Constitutie, waarbij Sixtus V in 1586 het volle aantal leden van het College van Kardinalen op zeventig stelde, maar hij maakte geen gewag van een nieuw vol aantal.

Men meent, dat aldus de mogelijkheid voor de benoeming van nog meer kardinalen, misschien in de aanstaande vastentijd, is open gehouden.

Met betrekking tot de lijst van nieuwe kardinalen merkte de Paus nog op, dat hij vele anderen, die dezelfde eer waardig waren, later tot deze waardigheid hoopte te verheffen.

Van de in totaal 23 nieuwe kardinalen zijn er dertien Italianen. De overige tien zijn van Frankrijk, Duitsland, Oostenrijk, Spanje, Mexico, Uruguay, de Verenigde Staten en Groot-Britannië. Door hun opneming **in het College telt dit 29 Italianen en 45 niet-Italianen, vertegenwoordigers van 26 landen over de gehele wereld.**

De nieuwe kardinalen waren omgeven door familie en kennissen, die naar gewoonte zich hielden alsof de benoeming nog niet bekend was geweest en nu het nieuwe lid van het College hun ovatie brachten, welke de nieuwbenoemde met een korte toespraak beantwoordde. De leden van het corps diplomatique en de oude kardinalen kwamen de nieuwe leden van het College hun gelukwensen aanbieden. Vandaag volgen de andere vooraanstaande personen. Dames zijn hiervan uitgesloten.

Slechts 21 nieuwe kardinalen vertoeven thans te Rome voor het geheime consistorie en het openbare consistorie van donderdag as. in de Sint-Pietersbasiliek tijdens hetwelk de Paus de rode hoeden zal overhandigen.

De twee niet in Rome aanwezige nieuwe kardinalen zijn Mgr Fernando Cento (Italiaan) die apostolisch nuntius in Portugal is, en Mgr José Bueno y Monreal, aartsbisscop van Sevilla. Deze twee zullen de rode baret ontvangen uit handen van respektievelijk de Portugese president, admiraal Americo Rodrigues Tomas, en het Spaanse staatshoofd generaal Francisco Franco, op grond van een door de Pausen aan zekere katholieke staatshoofden verleend voorrecht.

Ten aanzien van de toestand van de Kerk in China zeide de Paus o.a.: „Sedert lange tijd leven de katholieken in geheel China, zoals ge weet, onder uiterst moeilijke omstandigheden. De missionarissen, de brengers van de christelijke vredesboodschap, onder wie ook vele aartsbisschoppen en bisschoppen, zijn valselijk van misdaden beschuldigd, in de gevangenis geworpen en tenslotte verbannen. Zelfs bisschoppen van Chinese afkomst, brandend van apostolische ijver, standvastig en ongebroken van geest, worden in afzondering gehouden. Een niet weinig andere leden van de plaatselijke hiërarchie zijn uit het gebied van hun zetel verdreven of anderszins belemmerd in het uitoefenen van hun herderlijk ambt.

Ter gelegenheid van Koninkrijksdag vond er gistermorgen bij het Autonomiemonument aan de Rijkseenheidboulevard een herdenkingsplechtigheid plaats. Op de foto: De gezaghebber van het eilandgebied Curaçao tijdens het uitspreken van zijn rede.

Russische schrijver vlucht naar het Westen

Bonn. — De Russische schrijver Alexander Tsjeisjwili is uit de Sovjet-Unie gevlucht en bevindt zich in Londen of in West-Duitsland, zo heeft de NTS, de organisatie van Russische emigranten, bekend gemaakt. Volgens woordvoerders van de NTS arriveerde de schrijver op 27 november in West-Berlijn. Na vliegtuig naar het Westen gebracht, een paar uur reeds werd hij per Men weet niet waar Tsjeisjwili zich momenteel bevindt.

Tsjeisjwili is in 1903 in Georgië geboren. In 1928 werd hij lid van de communistische partij. In 1951 kreeg hij de Stalinprijs — thans Leninprijs — voor zijn roman „Lelo". Zijn jongste roman is getiteld „Zon over Georgië".

Truman al zes jaar met EISENHOWER gebrouilleerd

Washington. — Oud-president Truman heeft tijdens een vraaggesprek na een lunch met de Amerikaanse persclub onthuld, dat president Eisenhower al zes jaar „woest" op hem is, maar dat het hem „geen steek" kan schelen, aldus meldt UPI.

De vete ontstond, toen Truman tijdens de verkiezingscampagne van 1952 Eisenhower uitmaakte voor alles wat lelijk was, omdat deze zijn Republikeinse partijgenoot Bill Jenner „niet van het podium trapte" toen hij generaal Marshall een verrader noemde.

Ten aanzien van de overeenkomst van Potsdam zei Truman, dat de Russen dit verdrag in een jaar tijds 32 keer gebroken hebben. „De enige manier is, dat wij meer kanonnen hebben dan zij en klaar staan om zo nodig te schieten" zei hij.

Zij hebben steeds geprobeerd een oorlog te veroorzaken en doen dat nu opnieuw in Berlijn."

Op bijeenkomst van Westelijke ministers

Sovjet-voorstellen betreffende Berlijn verworpen

Parijs. — De thans te Parijs vergaderende ministers van buitenlandse zaken van de Verenigde Staten, Engeland, Frankrijk en West-Duitsland hebben de Sovjetrussische voorstellen betreffende Berlijn verworpen.

In een in de Franse hoofdstad uitgegeven communiqué wordt gezegd, dat deze landen vastbesloten zijn in West-Berlijn te blijven.

„De eenzijdige verwerping door de Sovjet-Unie van haar verplichtingen tegenover ons is onaanvaardbaar", aldus de bekendmaking, die werd uitgegeven na de besprekingen van de ministers John Foster Dulles, Selwyn Lloyd, Maurice Couve de Murville en dr Heinrich von Brentano, respektievelijk ministers van buitenlandse zaken der Verenigde Staten en van Engeland, Frankrijk en West-Duitsland.

De ministers van buitenlandse zaken verklaarden voorts, dat hun landen het recht van vrije toegang tot West-Berlijn zullen handhaven. Zij verklaarden het stellen van Oostduitse autoriteiten in de Sovjet-zone in de plaats van de Russische bestuurderen onaanvaardbaar te achten. Op de bijeenkomst heeft de burgemeester van West-Berlijn, Willi Brandt, een mondelinge toelichting gegeven. **Hij verklaarde na de bijeenkomst** tegenover verslaggevers: „Ik heb de vier ministers van buitenlandse zaken de dank der West-berlijners overgebracht voor de door hen verleende steun en ik heb hen verzekerd, dat de inwoners van Berlijn volkomen aan de zijde van het westen staan".

Hij voegde hieraan toe: „Minister Dulles heeft in feite tegen mij gezegd: „U behoeft zich nergens ongerust over te maken."

De ministers van buitenlandse zaken der Verenigde Staten en van Groot-Brittannië, Frankrijk en West-Duitsland waren het erover eens, dat zij het wenselijk achten, dat de Sovjet-Unie haar voorstellen betreffende Berlijn intrekt. Zij achten het echter weinig waarschijnlijk dat dit zal geschieden.

De bijeenkomst tussen de ministers van buitenlandse zaken der Westerse Grote Drie was de eerste sinds de Brits-Franse aktie tegen Egypte, van twee jaar geleden.

—x—

Den Haag. — De informateur minister van staat prof. Beel, is vanochtend met zijn taak als informateur, hem door H. M. de Koningin opgedragen, begonnen met het bestuderen van de stukken, het lezen van commentaren e.d..

Angelica von Schirach, dochter van de voormalige jeugdleider Baldur von Schirach, zal een dezer dagen naar Moskou vertrekken om aldaar persoonlijk aan Chroesjtsjef te verzoeken haar vader, die reeds jarenlang in de Spandau-gevangenis zit opgesloten, vrij te laten. Foto: Angelica von Schirach tijdens een persconferentie, die zij in de flat van haar moeder te München gaf.

Vrijdag nogmaals „Wachten op Godot"

Willemstad. — Het C.C.C. verzoekt ons mede te delen, dat het toneelstuk „Wachten op Godot" vrijdagavond om half negen nogmaals in het Kransgebouw zal worden opgevoerd.

Algiers. — Franse militairen hebben 75 Algerijnse verzetsstrijders gedood en zestien gevangen genomen.

Tengevolge van een technische storing moest helaas een overvloed aan kopie achterblijven, waaronder het verslag omtrent de officiele viering van Statuutdag. Wij hopen dit morgen goed te kunnen maken.

Redactie

Welke post krijgt LARRAZABAL in nieuwe kabinet?

Betancourt: VENEZUELA heeft de inspanning van al zijn burgers nodig

Caracas. — Nu ongeveer 87 percent van het kiezerscorps in Venezuela gestemd heeft, is de stand bij de presidentsverkizingen volgens een communique van de kiesraad: **Betancourt: 1.264.241** stemmen of **47,2** percent, Schout-bij-nacht Larrazabal: **898,413** stemmen of 33,8 percent, Caldera: **421 719** stemmen of 15,9 percent. Circa 90,5 percent van het kiezerscorps heeft op het ogenblik zijn stem uitgebracht bij de parlementsverkiezingen. De stand luidt: Democratische Actie: **1.256.030** stemmen of 48,5 percent, Republikeins-Democratische Unie: **685.033** stemmen of 26,5 percent, Christen-Demokraten: 391,763 stemmen of 14,95 percent, Communisten: **158,432** stemmen of 6,45 percent.

Romulo Betancourt, de nieuwe president van Venezuela, heeft tegenover een correspondent van het AFP verklaard dat hij een regering van nationale eenheid zal vormen, omdat Venezuela de inspanning van al zijn burgers nodig heeft.

Hij merkte voorts op dat de kontrakten met de buitenlandse oliemaatschappijen herzien zullen worden opdat Venezuela van zijn eigen rijkdommen kan profiteren.

Er zal een nationale oliemaatschappij moeten worden opgericht maar die zal de buitenlandse investeringen geen schade berokkenen, aldus Betancourt.

De inwoners van Caracas houden zich intensief bezig met de toekomst van Larrazabal, „de admiraal van het volk" zoals hij te Caracas wordt genoemd. Men gist omtrent de post die hem in het nieuwe Venezolaanse kabinet mogelijk zal worden aangeboden, naar men vermoedt die van Minister van Defensie.

Volgens sommige waarnemers zal hem het ambassadeurschap te Washington worden aangeboden, doch Larrazabal zou de voorkeur geven aan dat te Santiago in Chili.

Prof. Mejia Alarcon, hoogleraar in petroleum-economie aan de universiteit te Caracas, verklaarde, dat Venezuela recht heeft op 75 procent van de olie-opbrengsten. Het land komt een even hoge opbrengst toe als de landen van het Midden-oosten uit de olie in hun bodem verkrijgen, in plaats van de 50 procent die het tot nu toe krijgt. Het moet, aldus de professor, mogelijk zijn, in dit opzicht tot overeenstemming te komen met de in Venezuela werkende oliemaatschappijen.

Onder auspiciën van de regering van India maakte de befaamde Indiase danseres Srimanti Indrani een toernee door Europa, begeleid door vier musici met authentieke muziekinstrumenten. De Indiase danseres gaf ook een voorstelling in Diligentia te Den Haag. Op de foto: Srimanti Indrani tijdens de uitvoering van Vinayaka Kausthubam.

Tussen Surinaamse regering en Suralco

Bouwschema Brokopondo-plan werd ondertekend

Paramaribo. — Vrijdagochtend is de ondertekening van het z.g. bouwschema van het Brokopondoplan tussen de Surinaamse regering en de Suralco geschied.

Hierin is behalve het bouwschema vastgesteld de vermoedelijke voorziening van arbeidskrachten en het schema der voorschottenregeling van de Suralco aan Suriname in het kader van de Brokopondo-overeenkomst.

Het volgend jaar zal de Suralco een voorschot verstrekken van drie miljoen gulden Surinaamse courant.

Het volgend jaar zal het aantal arbeiders 1000 zijn tegen 150 thans. Tegen eind volgend jaar zal het terrein waar de dam wordt gebouwd, worden uitgekapt en schoongemaakt (hetgeen een enorm veel werk vereist) en in augustus 1965 zal de elektrificatie gereed zijn.

De overeenkomst werd van de zijde van Suriname getekend door de gouverneur en alle ministers en van de zijde van de Suralco door de directeur Meyer en de eerste vice-president, Streepey.

Thans is het mogelijk in 1959 een begin te maken met de daadwerkelijke konstruktie van de weg naar Affobakka, terwijl in 1960 een aanvang wordt gemaakt met de werkzaamheden voor de dam zelf, te beginnen met de aanleg van de eerste kofferdam. Tevens werd een tweede overeenkomst getekend, die de nadere regeling van de invoerrechten behelst. De besprekingen, voorafgaand aan de ondertekening van beide aanvullende overeenkomsten, werden in waarachtige „Joint Venture" sfeer van samenwerking en waardering van elkanders standpunt door beide partijen gevoerd, aldus een uitgegeven communique.

Bouw van duikboten in Sovjet-Unie vertraagd

Londen — Volgens de uitgave „Jane's fighting ships", die gezaghebbend is in marinekwesties, is de bouw duikboten in de Sowjet-Unie in de afgelopen twee jaar vertraagd hetgeen de veronderstelling zou wettigen dat de Russen zich thans concentreren op de bouw van eenheden die sneller zijn en over een dodelijker bewapening beschikken.

De Sowjet-marine, thans de tweede in de wereld, na die der V.S. omvat ongeveer 500 duikboten, aldus Jane's fighting ships

SITHOC dwingt SUBT gelijkspel (1—1) af

Willemstad. — Nadat op vrijdagavond Centro Dominguito en Jong Holland het publiek een goede wedstrijd lieten zien, volgde zondagmiddag op Vredenberg de ontmoeting tussen SUBT en Sithoc, die voor een groot aantal toeschouwers werd gespeeld en een fraaie, doch vooral buitengewoon spannende wedstrijd is geworden.

De eindstand werd 1—1 na een zeer enerverende strijd, waarin beide ploegen zich tot het uiterste hebben gegeven. Een kleine zege voor SUBT zou de spelverhouding misschien beter hebben weergegeven, daar de jongens van Kintjan gedurende het grootste deel van deze wedstrijd het beste deel van het spel in handen hadden. Voor Sithoc was het gelijkspel bijzonder eervol en werd ,een kostbaar winstpunt van SUBT afgesnoept'.

De ranglijst onderging geen verandering, doch SUBT leidt thans met elf punten, gevolgd door Centro Dominguito met slechts één punt verschil.

Sithoc heeft er dus voor gezorgd, dat er weer volop spanning is in de kompetitie en nog steeds is het voorspellen van een toekomstige kampioen een gewaagde opgave.

De wedstrijd

Om over vieren gaf scheidsrechter Van Ham het beginsignaal en direkt werden van beide kanten aanvallen ondernomen. Het viel meteen op, dat de aanval van Sithoc betrekkelijk zwak was. De vleugelspelers waren niet in staat grootse prestaties te leveren en het werk moest dan ook alleen door Comenencia, Bibiana en Testing worden gedaan. Vooral eerstgenoemde speelde een bijzonder gave partij en hij was het dan ook, die de blauw-gele achterhoede de meeste hoofdbrekens bezorgde en na een blanke ruststand vijftien minuten na de hervatting van ruim twintig meter vrij onverwacht een kogel afvuurde, die doelman Paulina te machtig was.

Een kwartier voor het einde zorgde de naar voren gekomen Canword voor de gelijkmaker. Ondanks het feit dat hij van de bal werd afgestoten, scoorde Canword van dichtbij genadeloos hard: 1—1.

Een minuut voor het einde bracht Beltrand, die de grote struikelblok van SUBT en op deze middag vrijwel onpasseerbaar was, op de lijn redding, nadat de keeper van de Collegemannen reeds gepasseerd was.

Uitblinkers aan Sithoc-zijde waren Comenencia, Beltrand en keeper Richardson, welke laatste menig fraaie safes verrichtte.

Zoals gezegd had SUBT een kleine zege verdiend. Haar aanvallen waren zeer gevaarlijk, doch de ,finishing touch" ontbrak. Vlinder, Canword en Edgar Meulens waren de uitblinkers bij SUBT.

De ranglijst ziet er thans als volgt uit:

	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpt v.	doelpt t.	pt
SUBT	6	5	1	0	17	7	11
C. Dom.	6	5	0	1	15	9	10
Sithoc	7	3	2	2	12	9	8
J. Holl.	6	3	0	3	11	10	6
J. Col.	5	2	0	3	13	10	4
Rivers.	5	1	2	2	8	12	4
Vesta	6	1	1	4	7	13	3
J. Cur.	5	0	0	5	1	13	0

DE HEER EN MEVROUW

ALTHUIZIUS—ZEEMAN

geven kennis van de geboorte van hun zoon:

Johannes Pieter

Curaçao, 14 december 1958.

AGENDA ARUBA

Dinsdag 16 december 1958

Kantoor Amigoe

Tanicellistraat 16, tel: 1233.

BIOSCOPEN.

De Veer:

„Island Women," om 8.30 uur met Mary Windsor, Vince Erwards (18 jaar.)

Rialto:

„Historia de un amor" om 8 uur met „Libertad Lamarque, Jose Jimenez, (geen kinderen.

Principal:

„For whom the bell tolls. om 8 uur met Ingrid Bergman, Gary Cooper, (18 jaar).

Aurora:

„Hold back tomorrow, om 7.30 met Cleo Moore en John Agar, (18 jaar).

Savaneta

„Wild is the wind" om 7.30 uur met Anna Magnani, en Anthony Quin, (18 jaar.

Botica's

San Nicolas: Botica San Lucas tel: 5110.

O'stad: Botica Odubor, tel. 1780

St. Annakerk, Noord:

Om 7 uur uitvoering Kestconcert, Vivons en chantant, etc.

Herdenking sterfdag SIMON BOLIVAR op Bonaire

Kralendijk. — Morgen zal de Sociedad Bolivariana de Bonaire de 128e sterfdag van de Grote Bevrijder Simón Bolivar, met enig ceremonieel herdenken. Van het bestuur van de vereniging vernemen wij, dat men 's middags om één uur de vlag halfstok zal hijsen op het Bolivarplein. Er zal één minuut stilte gehouden worden, daarna zal de laatste proclamatie van de Libertador worden voorgelezen. In de namiddag om vijf uur vindt er een kranslegging plaats bij het borstbeeld. De heer Tomás Mauricio Marchena zal een alusieve rede houden. Alle belangstellenden zijn van harte welkom.

West-End:

„Sectret People" om 19 uur en 21 uur.

Cinelandia.

„Gritenme Piedras del Campo" om 19 uur en 21 uur

Roxy:

„De Tien Geboden" om 20.00 uur.

Caribe:

„Mad at the World" om 20.00 uur

C.V.B.

Woensdag 17 dec. wordt de wedstrijd Jong Curaçao 1 — Riverside 1 in het Rifstadion om 20.00 uur verspeeld.

C. C. C.

Hedenavond om 8.15 uur wordt er voor de Curom een uitvoering gegeven van het Marian Biologisch Instituut.

K. N .V. B. - uitslagen

Eredivisie: Sparta — P.S.V. 4—1, DWS/A — Fortuna '54 0—2, ADO — Elinkwijk 2—1, NAC — Willem 2 4—0, Rapid JC — Ajax 4—1, NOAD — VVV afgelast, DOS — Scheveningen/Holland Sport 10—0, Blauw wit — MVV 0—0, Spcl Enschede — Feyenoord 4—0.

Eerste divisie A: Wageningen — Fortuna (Vlaardingen) 5—3, DFC — De Graafschap 1—1, Helmond — Haarlem 2—0, Volendam — Limburgia 1—1, Leeuwarden — SVV 4—1, ZFC — Alkmaar 2—2, BVV — VSV 2—2, Eindhoven — AGOVV 2—4.

Eerste divisie B: Excelsior — Rigtersbleek 1—1, Stormvogels — Volewijckers 4—1, Heracles — KFC 6—2 Hermes/DVS — Roda Sport afgelast, HVC — RBC 2—1, RCH — Helmondia '55 2—2, Vitesse — GVAV 4—3.

Tweede divisie A: DHC — ONA 3—0, Longa — Wilhelmina afgelast, Hilversum — Velox 1—1, Doslo — Zeist afgelast, EDO — 't Gooi 1—3, De Valk — EBOH 1—2, UVS —Xerxes afgelast.

Tweede divisie B: Oosterparkers — Velocitas 2—0, Rheden — Be Quick 2—2, PEC — Zwolse Boys 1—1, Veendam — Tubantia 2—1, NEC — Heerenveen 1—0, Go Ahead — Zwartemeer 0—0.

Eerste klasse A: DWV — CVV afgelast, De Spartaan — Quick afgelast, OSV — Unitas afgelast, Leeuwarder — DCG afgelast, Emma — VCS afgelast, Gouda — UVV afgelast.

Eerste klasse B. Alcides — ESCA 3—0, Quick (Nijmegen) — Hengelo afgelast, Sneek — Zwaagwesteinde afgelast, WVV — Be Quick (Zutphen) 3—2, Quick 20 — WVC 0—2, ZAC — Borne afgelast.

Eerste klasse C: Kimbria — Spcl Irene 0—1, Wageningen — Alliance 5—2, De Spechten — Roosendaal 2—2, Sparta — Baronie 0—1, Brabantia — Roermond 2—0. *De toestand van de velden was slecht door veel regen.*

GETROUWD

bij volmacht

Anna Davina de Kloet

Frederik Hugo Janssen van Raay

Heemstede, 15 december 1958

Receptie:

Ruysdaelstraat 5, Negropont.

31 januari 1959 te 20.30

Gelieve deze mededeling als een persoonlijke uitnodiging te beschouwen.

Uitslagen Engelse League

Londen. — Voor de Eerste Divisie van de Engelse League zijn de volgende wedstrijden gespeeld: Arsenal — Aston Villa 1-2, Birmingham City — Blackpool 4-2, Bolton Wandrers — New Castle United 1-1, Burnley — Tottenham Hotspur 3-1, Everton — Porthmouth 2-1, Leeds United — Nottingham Forest 1-0, Leicester City — Wolverhampton Wanderers 1-0, Luton Town — Blackburn Rovers 1-1, Manchester City — West Ham United 3-1, Preston North End — Manchester United 3-4, West Bromwich Albion — Chelsea 4-0.

Afscheid van Mr. SCHAAFSMA

Willemstad. — In verband zijn aanstaand vertrek naar Nederland wordt morgenochtend om elf op het Stadhuis afscheid genomen van mr. Schaafsma.

FOR A DELICIOUS DINNER...

TOMORROW...

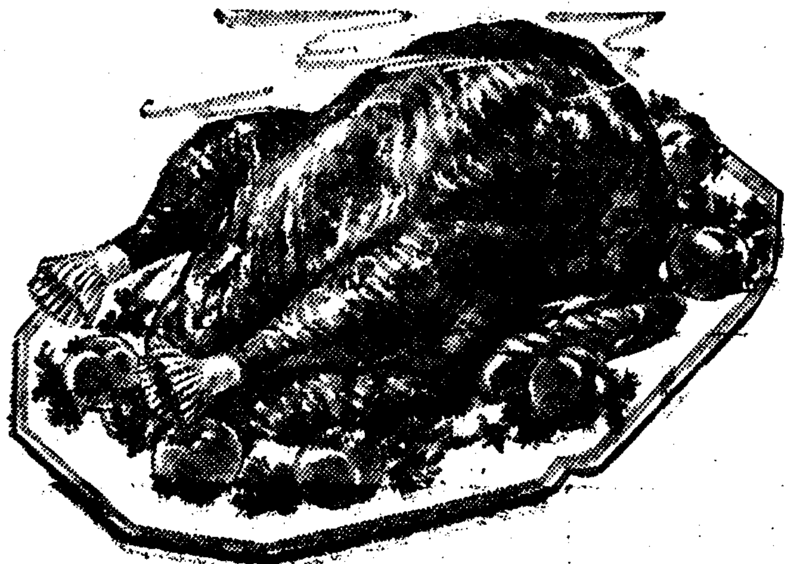
SHOP AT

HENDERSON

TODAY

Super Fine Quality

TURKEYS

Oven-ready... Plenty of white meat

"Full of delicious flavor"

7/14 lbs.	14/20 lbs.
3 tot 6 KG.	6 tot 9 KG.
Fls. 1,65	**Fls. 1,54**
per ½ KG.	**per ½ KG.**

→ WILD- en GEVOGELTE-PANKLAAR ←

Fazanten	ƒ 9,80 per koppel	**Tamme konijnen**	ƒ 2,10 per 1/2 KG.	**Gelardeerde Reerug**
Wilde eenden	„ 3,10 per stuk	**Wilde konijnen**	„ 1,35 per 1/2 KG.	
Patrijzen	„ 4,25 per stuk	**Hazen**	„ 2,30 per 1/2 KG.	ƒ 10,75 per KG.

Oven-ready... Broiling and Frying

CHICKENS

"The very finest quality"

"SHENANDOAH"

Fryers cut up
Whole Roasters
Split Broilers
ƒ 1,54 per 1/2 KG.
Chicken Breast
„ Drumsticks
„ Legs & Thighs
„ Thighs
1 lb. 450 gr. - ƒ 1,95 per pak

"CAROLINE"

TRAYPACK
Chicken Drumsticks
„ Legs
„ Thighs
2 1/2 lbs. 1125 gram —
ƒ 4,20 per pak
Chicken Breast
TRAYPACK
2 1/2 lbs. 1125 gram
ƒ 4,50 per pak

"WILSON"

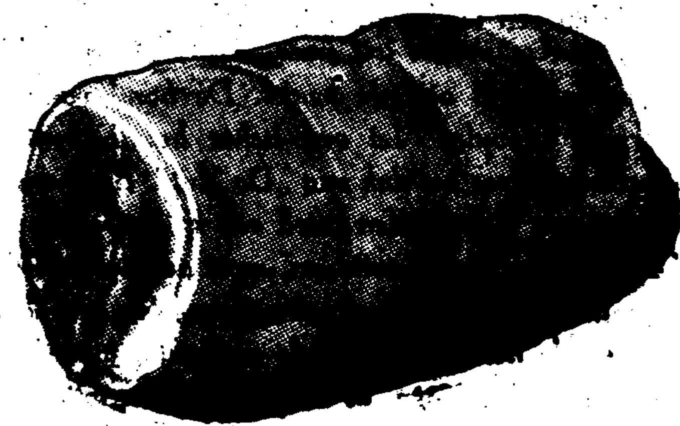
Chicken Breast
„ Drumsticks
„ Thighs
1 lb. 450 gr. - ƒ 1,85 per pak
CHICKEN WINGS
1 lb. 450 gr. - ƒ 0,95 per pak

Ook U zult het prettig vinden de feestdagen extra luister bij te zetten door goed verzorgde, feestelijke maaltijden.

Zelfs voor de meest verwende gastvrouw is het bedenken van het KERSTMENU geen probleem, want ook zij zegt maar steeds weer......

...„Voor keuze en iets fijns... moet men bij HENDERSON zijn"

FINE QUALITY MEATS

Fijn Gekruide **Varkensrollade**	**Wienerschnitzels**
Malse **Runderrollade**	**Filet Mignon**
Kalfsoesters	**Ossenhaas**

VOORTS

SMOKED HAMS SMOKED PICNICS "SWIFT" - "FERRIS" - "GREEN TREE" - "OSCAR MAYER" - "JAKA"

BLUE POINT
OYSTERS
in shell
ƒ 2,50 per doz.

RAINBOW TROUT
gutted
(Forellen, panklaar)
ƒ 2,10 per 1/2 KG.

LOBSTER TAILS
ƒ 3,80 per 1/2 KG.

CHILEAN LANGOSTINOS and CRABMEAT
Already cooked, ready for cocktails, salads and Hors-d'oeuvre
ƒ 2,40 per 12 oz. 340 gram

JUMBO SHRIMPS

Gedroogde en gekookte SURINAAMSE GARNALEN

FINEST
FRESH RUSSIAN
CAVIAR
2 oz. - 4 oz.

Appetizers
Skinned & Boned Anchovis
Herring Tidbits
Snappy Snacks
etc. etc.

CHESTNUT KASTANJES
ƒ 0,75 per 1/2 KG.

DESSERT CHEESE
—
ROQUEFORT
PORT DU SALUT
GORGONZOLA
BEL PAESE
CAMEMBERT

BARBECUED CHICKENS

READY TO SERVE — HOT OR COLD

Prepared the rotisso mat way.

Patés de foie gras

LOUIS HENRY 300 t.m. 850 gram

A HUNDRED AND ONE TASTY DELICACIES

Extra reclame voor de feestdagen!

VERMOUTH

"MARTINI"	ƒ 2,75 p. fles
"GANCIA"	„ 2,75 „
"CINZANO"	„ 2,90 „

"FERNANDEZ"
Fine Old Amontillado Sherry
NU: **Fls. 3,25** per fles!

Stel zèlf een heerlijke
VRUCHTENCOMPOTE of BOWL
samen
met "DELMONTE" en "LIBBY"

Fruit Cocktail	Abrikozen
Perziken	Peren
Kersen	Ananas

Speciaal voor de VRUCHTENBOWL hebben wij verrukkelijke MEIWIJN

HENDERSONS TOKO

Whisky
"QUEEN ANNE"
2.3 ltr. ƒ 12,95 p. fles
3/4 ltr. ƒ 6,— p. fles
3/8 ltr. ƒ 3,25 p. fles

Voor een leuk Kerstgeschenk

LUXE DOZEN BONBONS
Merken: "DROSTE" - "NESTLE" - "CADBURY" "ROWNTREE"

ORZATA van "MOTTA"
Italiaanse Amandellimonadesiroop
IETS APARTS - Fls. 2,50 per fles

EERSTE KWALITEIT NOTEN:
Mixed Nuts
Hazelnoten
Brazil Noten
Pecan Noten
Walnoten
Gepelde Amandelen

Alles voor bij de borrel:

Bacon Rinds	**Chee Wees**
Chee Bits	**Cheese Twirls**
Potato Sticks	**Pretzels**

en NATUURLIJK....
Hollandse KAASWAFELTJES "Van Delft"

Heerlijke Italiaanse delicatessen speciaal voor Uw Kerstdiner
Merk "POLLI"
Hors d'Oevre - Antipasto
Ingelegd Gemengd Zuur
Ingelegde Artichokes

En niet te vergeten Luxe dozen Fondantkransjes van "PEL"

Ingelegde AUGURKEN
FIJN VAN SMAAK en....
EEN SIERAAD OP UW TAFEL

Op maandag 15 december (Statuutdag) zijn al onze zaken gesloten.

Het leven wordt goed voor wie bij **HENDERSON** *Inkopen Doet!!*

Voor waarneming van totale zonsverduistering

20 amateur-astronomen volgend jaar naar de Canarische eilanden

Observatie van een zon-eclips tot op een halve seconde nauwkeurig

(Van een medewerker in Nederland)

In het donker waren wij naar „De Hut" gesneld. De maan stond aan de hemel. De hond van de buurman gromde. Met een lichte handbeweging schoof onze gastheer het dak van „De Hut". Beschenen door de heldere maanstralen werd een spiegeltelescoop zichtbaar van geringe afmetingen, onze gastheer stelde de kijker in en wij mochten kijken: vergeten was het gegrom van de hond, vergeten de moestuin, waardoor we zojuist waren gelopen, in de kijker zagen wij deze vriendelijke, vreedzame maan, zestigmaal, honderdtwintigmaal, honderdtachtigmaal vergroot. De vriendelijke vreedzaamheid verdween, het stralende hemellichaam liet zijn ware gestalte zien: een onherbergzaam landschap van nog klein lijkende heuvels en kraters, die in werkelijkheid gigantische afmetingen hebben.

Het was goed, dat wij onze tocht naar „De Hut" op een draf hadden voltooid, want plotseling trokken zich de nevels samen voor de maan, in de kijker vervaagde het hemellichaam en werd vervangen door witte rookwolken. Opnieuw een lichte handbeweging van onze gastheer en het dak van „De Hut" schoof dicht. Wij hadden gezien, wat voor de heer L. J. de Lange aan de 2e Molenweg te Blaricum een bijna dagelijks weerkerend schouwspel van immense pracht is.

De amateur astronoom L. J. de Lange uit Blaricum brengt zijn kijker in stelling.

„Spoetnik-specialist"

Is het verwonderlijk, dat de man die een eigen „sterrenwachtje" bezit, zijn liefde voor de astronomie op zijn gezin heeft overgedragen? Is dit verwonderlijk van een man, die in 't Gooi de bijnaam draagt van „Spoetnikspecialist", omdat hij bijna dagelijks telegrammen in code ontvangt uit Moskou, daar hij eens, nadat de eerste spoetnik was afgeschoten, zijn waarneming had ingestuurd en vanaf die dag tot „vaste" waarnemer van de Spoetnik door Moskou is benoemd, al zal men 'em nooit kunnen beschuldigen van communistische sympathieën? De heer **de Lange ziet slechts de wetenschap en de waarde van zijn waarnemingen** voor de wetenschap.

Het is dan ook begrijpelijk, dat de heer de Lange en zijn echtgenote na kortstondig beraad hebben gereageerd op de uitnodiging van de Nederlandse Vereniging voor Weer- en Sterrenkunde in september 1959 de tocht naar de Canarische eilanden te maken voor waarneming van de totale zonsverduistering, die vermoedelijk op 2 oktober van het volgend jaar plaatsvindt. Zo reageerde ook de heer D. Schmidt te Bussum, apotheker van beroep, en zij maken gedrieën deel uit van de groep van 20 amateur-astronomen, die de expeditie volgend jaar zal maken. Deze staat onder leiding van de burgemeester van Maarn, mr. G. A. W. C. baron van Hemert tot Dingshof als voorzitter, bijgestaan door de Haagse PTT-ambtenaar D. Soeteman als secretaris en de Bussumse apotheker de heer D Schmidt als penningmeester.

Onherbergzaam

Wellicht niet zó onherbergzaam als het maanlandschap, dat wij door de telescoop van de heer de Lange mochten zien, onherbergzaam zal toch het eiland zijn, waar de expeditie zich gedurende een viertal weken in een tentenkamp zal vestigen. Doel van de tocht is namelijk het eiland Fuerteventura, woest en onherbergzaam als geen van de andere van de Canarische eilanden. Per autobus zal het gezelschap reizen vanuit Nederland naar het Spaanse Cadiz en daar zal men de boot nemen om via Las Palmas Fuerteventura te kunnen bereiken. Daar zullen de nodige ontberingen moeten worden geleden door het gebrek aan comfort, dat men zal hebben, maar men heeft het zekere voor het onzekere willen nemen. Ook in 1954 werd namelijk een expeditie uitgezonden naar Zweden om de totale zonsverduistering te kunnen waarnemen, de kans op slecht weer, dat de waarneming kon beïnvloeden was toen even groot als de kans op goed weer. Men had toen slecht weer en van de waarneming kwam weinig of niets terecht. Op Fuerteventura is dit risico tot tien procent teruggebracht en hoewel de expeditie enorm kostbaarder is dan in 1954 — de amateur-astronomen betalen zelf hun kosten, die zo rond de *f* 800 per persoon zullen bedragen — staat de waarde van de waarneming voor de wetenschap bij deze 20 amateur-astronomen zo hoog genoteerd, dat men zich zowel het geld als de te lijden ontberingen wil getroosten om een zo volledig mogelijke waarneming van de zonsverduistering te kunnen doen.

Het doel van de tocht

In een gesprek, dat wij zowel met het echtpaar de Lange te Blaricum als met de heer Schmidt te Bussum mochten hebben, vertelden zij ons niet alléén de tocht te zullen maken. In de nabijheid van hun tentenkamp is ook het tentenkamp van de Nederlandse vakastronomen, die eveneens van dit punt de zonsverduistering willen waarnemen, gevestigd. Deze laatste expeditie staat onder leiding van dr. C. de Jager van de Sterrenwacht te Utrecht, die bovendien de supervisie heeft over de waarnemingen van de amateurs, die echter volstrekt zelfstandig hetzelfde programma als hun vakgenoten zullen uitvoeren.

Het doel van de tocht is door waarnemingen meer te weten te komen over de buitenste randen van de zon, waarover men, zo verklaarden ons de Gooise amateur-astronomen, in de sterrenkundige wereld eigenlijk nog nooit goed georiënteerd is geweest.

Een belangrijk onderdeel voor het welslagen van de waarneming is het benodigde instrumentarium. Leerlingen in de Lagere Technische School te Sneek vervaardigen het benodigde en veranderen het reeds in het bezit zijnde instrumentarium van de leden van de expeditie onder het wakend oog van de directeur van de school de heer D. Mak, die tevens deel uitmaakt van de expeditie.

Daarnaast denkt men ook aan het huishoudelijk deel van de expeditie. De leiding hiervan heeft men opgedragen aan mevrouw R. van der Pluym te Vlaardingen en mevrouw de Lange uit Blaricum zal ongetwijfeld ook haar deel van de huishoudelijke werkzaamheden op zich nemen en daarnaast met intense belangstelling de waarnemingen van de zonsverduistering volgen.

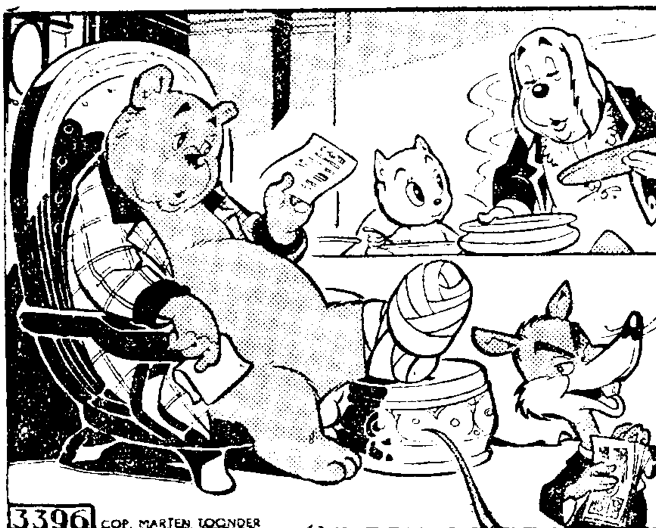
Gedegen voorbereiding

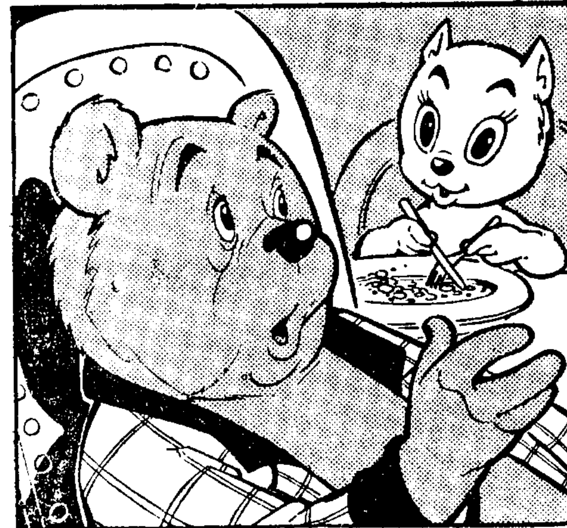
Uit de aard der zaak vergt de voorbereiding van deze kostbare expeditie veel tijd en aandacht van de leden, die in maatschappelijke positie veel van elkaar verschillen. Bijeenkomsten [illegible] om de techniek van de waarneming door te nemen onder leiding van dr. C. de Jager. Niets wordt aan het toeval overgelaten. Het ligt in de bedoeling om met de ter beschikking staande middelen zowel op elektronische als fotografische wijze de lichthelderheid van de zich steeds verder achter de maan verschuilende zon te meten, praktisch van seconde tot seconde, waarbij men van een bepaalde tijdklok, waarvan er zich maar enige in Nederland bevinden, gebruik zal maken. Op deze klok is tot op de halve seconde nauwkeurig vast te stellen op welk tijdstip het laatste sikkeltje van de zon te zien zal zijn en wanneer de zon door de maan totaal bedekt zal zijn. Hierbij zal ook gebruik worden gemaakt, om de seconden nauwkeurig af te tikken, van een pollepel met wasblik. Dit laatste moge dan een primitieve noot vormen in deze gigantische wetenschappelijke arbeid, doch alles wat kan bijdragen tot het juist waarnemen van deze totale zonsverduistering is zowel voor amateurs als voor vakastronomen een onmisbaar hulpmiddel.

Ajax — Noad 2—0. Hoog opspringend tracht Bleyenberg (Ajax) doelman Onderstal te belagen, maar Noad-back Jansen komt bijtijds tussenbeide.

Heer BOMMEL en de Argwaners

3396 Heer Ollie zat aan tafel met een omzwachtelde voet, want de klem was nogal aangekomen. Hij had zojuist de nota van meester Woordkramer betaald en deze liet hem achter met een lege portefeuille.

....

„Waarom hebt u hem niet gevraagd om mee te eten?" vroeg Tom Poes. „Hij heeft alles toch mooi voor u geregeld".

„Daar stond mijn hoofd niet naar" zei heer Bommel somber. „Als ik het goed naga, heeft hij niets geregeld. Ik mag hem niet, jonge vriend. Hij heeft me laten betalen, dat is alles wat hij gedaan heeft. Ik heb hem betaald, ik heb schadevergoeding betaald, ik heb hem een andere boerderij laten kopen met mijn geld — maar met geld heb ik niets goed kunnen maken. Geld speelt geen rol voor een heer van mijn stand, als je begrijpt, wat ik bedoel — en dus heb ik niets kunnen doen".

„Nu ziet u het te somber", zei Tom Poes glimlachend. „Ik begrijp echt niet wat u bedoelt. Iedereen is nu toch weer tevreden, de burgemeester, de kruidenier, de ambtenaar eerste klasse Dorknoper.

En zelfs de neven Hoep en Heul en nicht Livia, die met de nodige vergunningen een ander huis hadden kunnen kopen en zich daar weer als vanouds hadden ingericht. Zo was alles dus weer als in het begin van deze zware geschiedenis.

Ik begrijp dan ook niet, waarom heer Ollie niet tevreden was.

Het is soms werkelijk moeilijk om te begrijpen wat hij bedoelt.

ERIC DE NOORMAN — Het land der witte mannen

31—42 Eric hoort echter de lichte beweging die de man heeft gemaakt en springt juist bijtijds op zij, waarbij de pijl rakeling langs hem heen snelt. Woedend draait de Noorman zich om en springt grommend op zijn aanvaller toe. Deze staart een ogenblik als aan de grond genageld met van schrik wijdopengesperde ogen naar de grote vreemde man met het lichte haar, die daar op hem af komt. Dan voordat Eric een stap verder is gekomen, keert de man om en rent er van door. Eric in stomme verbazing achterlatend. Hoewel er blijkbaar geen aanvallers in de buurt waren, spitst Eric de oren om elk verdacht geluid op te kunnen vangen. Dat de man hier alleen rondloopt lijkt hem vrij onaannemelijk en dat hij zo hard is weggelopen bevalt hem helemaal niet......

Begrotingsbehandeling door de Tweede Kamer. In gespannen aandacht volgen minister J. M. A. H. Luns, minister C. Staf en rechts de Staatssecretaris mr van den Beugel de betogen van de sprekers.

Zuster Maria Höppner opent nieuwe kookcursus op Bonaire

Kralendijk. — Dezer dagen heeft de aktieve Zuster Maria Höppner, leidster van de Rode Kruis Colonne en van het Wit-Gele Kruis op Bonaire, een nieuwe kookcursus begonnen. Thans vinden de lessen plaats in een eigen lokaal.

Bij de opening waren aanwezig de Hoogedelgestrenge Heer Gezaghebber van Bonaire, Mevrouw Hellmund, de gedeputeerde voor onderwijs en verschillende andere genodigden. Hier onder laten wij de openingsspeech van Zuster Maria volgen:

Hoogedelgestrenge Heer Gezaghebber, Mevrouw de Gedeputeerde, Dames en Heren:

Het is voor mij een aangename taak, U hier in de nieuwe Gouvernements Kookschool welkom te mogen heten. Een door mij lang gekoesterde wens, n.l. een eigen leslokaal te bezitten is nu door U zeer geacht Bestuurscollege vervult. Hiervoor ben ik U zeer erkentelijk en dankbaar. Nu hopen wij hier vele jonge meisjes voor te bereiden op de taak die hun wacht in hun later leven, de taak van huisvrouw en moeder. De allergrootste zorg van de huisvrouw is de zorg voor het dagelijks eten. Zonder eten kunnen wij immers niet leven. Het is echter niet genoeg dat we voldoen eten, ons voedsel moet ook voedzaam zijn en smakelijk zijn toebereid, er moet variatie zijn in het dagelijks menu, en vooral we moeten ze koken dat er zo min mogelijk aan voedingstoffen en vitaminen verloren gaan. Het doel van de cursus is, om dit alles aan de meisjes te leren. Koken is een kunst zegt men wel eens. En dat is het inderdaad. Hier uit mogen wij echter niet besluiten, dat het zo vreeslijk moeilijk is. Met liefde en goede wil kan ieder meisje goed leren koken. De cursus bevat 20 lessen. Na afloop van de cursus zal aan de meisjes die tenminste 17 lessen hebben gevolgd een diploma worden uitgereikt. Het is, geloof ik, onnodig om de cursisten aan te sporen de lessen trouw te bezoeken, en vooral ook om op tijd te komen. Bij verhindering verzoek ik de cursisten mij te waarschuwen. 's Middags tussen 1 en 2 ben ik altijd telefonisch te bereiken.

Van harte hoop ik dat er weer dezelfde prettige sfeer heerst, als bij de vroegere cursussen, zodat de lesavond niet alleen een nuttige tijdbesteding is, maar ook een aangename ontspanning. Mag ik nu de gedeputeerde voor onderwijs Mevrouw Hellmund verzoeken om de cursus te openen door het gas te ontsteken, en de pan op het vuur te plaatsen?

Spoedig nadat de gedeputeerde de opening verricht had, sputterde de olie in de pan; er werden croquetten gebakken en aan de gasten gepresenteerd. Na zich een tijdje met de Zuster en de cursisten onderhouden te hebben namen de Gezaghebber en Mevrouw Hellmund afscheid, leidster en leerlingen sukses toewensend. Direct daarop begon de eerste les.

Grace Line diensten gedurende de komende feestdagen

Willemstad. — In aansluiting op de laatstelijk verschenen advertenties van de Grace Line in onze krant in verband met de wijzigingen die in het vaarplan van genoemde lijn zijn aangebracht gedurende de komende feestdagen, willen wij hier ten behoeve van onze lezers en de handel in 't algemeen een lijst geven van de vertrek en aankomst dagen van de Grace Line gedurende de tweede helft van december en de eerst helft van januari, namelijk:

Santa Paula V/5 —
Vertrek uit New-York vrijdag, 12 december, Aankomst Curaçao woensdag, 17 december, via La Guaira.

Santa Paula V/13 —
Vertrek uit New York, vrijdag, 19 december, Aankomst Curaçao woensdag, 24 december, via de La Guaira.

Santa Paula V/6 —
Vertrek uit New York woensdag, 24 december, Aankomst Curaçao **maandag,** 29 december via Port-au-Prince.

Santa Rosa V/11 —
Vertrek uit New-York **zaterdag,** 3 januari, Aankomst Curaçao **donderdag,** 8 januari, via La Guaira.

De Generale Agenten van de Grace Line, N.V. S.E.L. Maduro & Sons, Inc., wensen, voor de goede orde, de aandacht van belanghebbenden er op te vestigen dat al bovengenoemde schepen normaal lading voor Curaçao zullen accepteren, zowel gewone-, als koel- en vrieskamer lading.

Hierna zullen de **Santa Rosa** en **Santa Paula** hun normale vaarplan hervatten, met vertrek iedere vrijdag uit New-York en aankomst te Curaçao op dinsdag ochtend.

WIE ADVERTEERT — EEN MOORD!

door AGATHA CHRISTIE

Vlug kwam het démenti van Patrick Simmons' kant: „Nee, volstrekt niet, tante Letty. Hoe komt u daarbij? Hoe zou ik daar iets van moeten weten?"

„O, je bent er anders best toe in staat," gaf juffrouw Blacklock snibbig ten antwoord. „Ik dacht, misschien heb jij een grapje willen uithalen."

„Een grapje? Geen sprake van!"

„En jij, Julia?"

Julia antwoordde met verveelde stem: „Natuurlijk niet."

Juffrouw Bunner zei zacht. „Zou je denken, dat mevrouw Haymes misschien......" en daarbij keek ze in de richting van een lege stoel, waar iemand gezeten had, die al ontbeten had.

„O, nee, onze Phillipa zal heus geen poging doen zo grappig te wezen. Zij is veel te serieus voor zoiets."

„Maar wat wil het eigenlijk zeggen?" vroeg Julia met een geeuw. „Wat bedoelen ze daarmee?" Langzaam antwoordde juffrouw Blacklock: „Ik denk...... een voor-de-mal-houderij."

„Maar hoe dan?" riep Dora Bunner uit. „Waar zit 'm de mop? Het lijkt me allerstomst. En zeer ongepast, trouwens, ons adres er bij te vermelden!"

Haar vlezige wangen trilden van verontwaardiging, haar bijziende oogjes schoten vuur. Juffrouw Blacklock lachte haar vriendelijk toe. „Wind je daar niet over op, Bunny," ried ze. „Iemand heeft grappig willen zijn...... maar ik zou wel eens willen weten wie!"

„Er staat duidelijk vandáág, wees juffrouw Bunner. „Vandaag, half zeven. Wat zou er dan gebeuren, denk je?" „Moord!" riep Patrick met een grafstem. „Een zalige moord!"

„Laat dat, Patrick!" zei juffrouw Blacklock bestraffend. Juffrouw Bunner slaakte even een kreetje.

„Ik heb het alleen maar over die zalige moordcake, die Mitzie kan bakken — zo noemen we die toch?" antwoordde Patrick verontschuldigend.

Juffrouw Blacklock glimlachte wat verstrooid. Maar juffrouw Bunner liet het er niet bij. „Maar, Letty, ik vraag me af...... " Haar vriendin onderbrak haar geruststellend en opgewekt. „Eén ding is zeker, we kunnen er op rekenen, dat we het hele dorp hier om half zeven op bezoek krijgen. We moesten nog maar wat sherry in huis halen."

„Maar je hebt er toch het land over, hè Letty?"

Juffrouw Blacklock schrok even. Zij zat aan haar schrijftafel in gedachten poppetjes op haar vloeiblad te krabbelen. Ze keek op en zag in het bezorgde gelaat van haar vriendin. Zij wist niet dadelijk wat ze tegen Dora Bunner zeggen zou. Ze wist dat ze beter deed Bunny heel kalm te houden en zo min mogelijk te agiteren. Ze bleef enkele ogenblikken nadenkend zwijgen.

Zij was met Dora Bunner vroeger op kostschool geweest. Dora was toen een heel lief, blond, blauwogig, wat onnozel meisje geweest. Dat ze niet zoveel verstand had, hinderde niets, omdat ze zo verbazend vrolijk van aard was en er lief uitzag. Ze had, dacht haar vriendin vaak, een knappe officier moeten trouwen of een advocaat in de provincie. Ze had zulke voortreffelijke karaktereigenschappen...... aanhankelijkheid, trouw, toewijding. Maar het leven was bepaald hard geweest voor Dora Bunner. Zij had zelf haar brood moeten verdienen. Zij had daartoe haar hele leven haar best gedaan, maar was eigenlijk overal zo'n beetje mislukt.

De vriendinnen waren elkaar in de loop der jaren kwijt geraakt. Maar een half jaar geleden had juffrouw Blacklock een verwarde, hartroerende brief van Dora gekregen. Dora's gezondheid liet alles te wensen over. Zij bewoonde een zit-slaapkamer en trachtte van haar ouderdomspensioentje rond te komen. Zij deed nog wat aan handwerken, maar haar vingers werden langzamerhand te stijf van de reumatiek. Zij bracht haar gelukkige schooljaren in herinnering — sedertdien waren zij ieder eigen wegen gegaan — en vroeg of haar oude vriendin wellicht raad wist.

Juffrouw Blacklock had spontaan gereageerd. Die arme, domme, lieve, zachte Dora! Zij had haar onmiddellijk meegenomen en op Little Paddocks een kamer gegeven, onder het genoeglijke voorwendsel, „dat het huiswerk haar een beetje te zwaar werd en ze heus iemand nodig had, die haar hielp het huishouden op rolletjes te laten lopen."

Het zou nooit lang kunnen duren, had de dokter haar verzekerd, maar toch vond ze die goeie Dora soms een ware beproeving. Zij stuurde letterlijk alles in de war, joeg de heetgebakerde buitenlandse dienstbode „op de kast", vergiste zich geregeld bij het uittellen van de was, raakte brieven en kwitanties kwijt.... die goeie, lieve, hulpvaardige, onhandige, domme Dora! Scherp wees zij haar nu terecht.

„Laat dat, Dora! Je weet best wat ik je gevraagd heb......"

„O!" Juffrouw Bunner voelde zich schuldig. „Ja, dat weet ik. Ik dacht er niet aan. Maar je tobt er tóch over, hè?"

„Tobben? Nee, hoor, allerminst, tenminste," voegde ze er waarheidsgetrouw aan toe, „niet precies. Je bedoelt toch die malle annonce in de Gazette?"

„Ja, zelfs àls het een grapje is .... dan lijkt het me toch een ongepast en hatelijk grapje."

„Hatelijk?"

„Ja, ik vind, dat er iets kwaadaardigs achter steekt. Ik bedoel... het is niks geen áárdige grap!"

Juffrouw Blacklock keek haar vriendin eens aan, haar zachte ogen, de koppige trek om haar mond, haar wipneusje. Zo'n Dora toch, wat een warhoofd, goedige trouwhartigheid...... en wat een zeur! Toch, met een zuiver intuïtief besef van geestelijke waarden.

„Ik vind, dat je volkomen gelijk hebt, Dora," antwoordde juffrouw Blacklock. „Het is niets geen aardige grap."

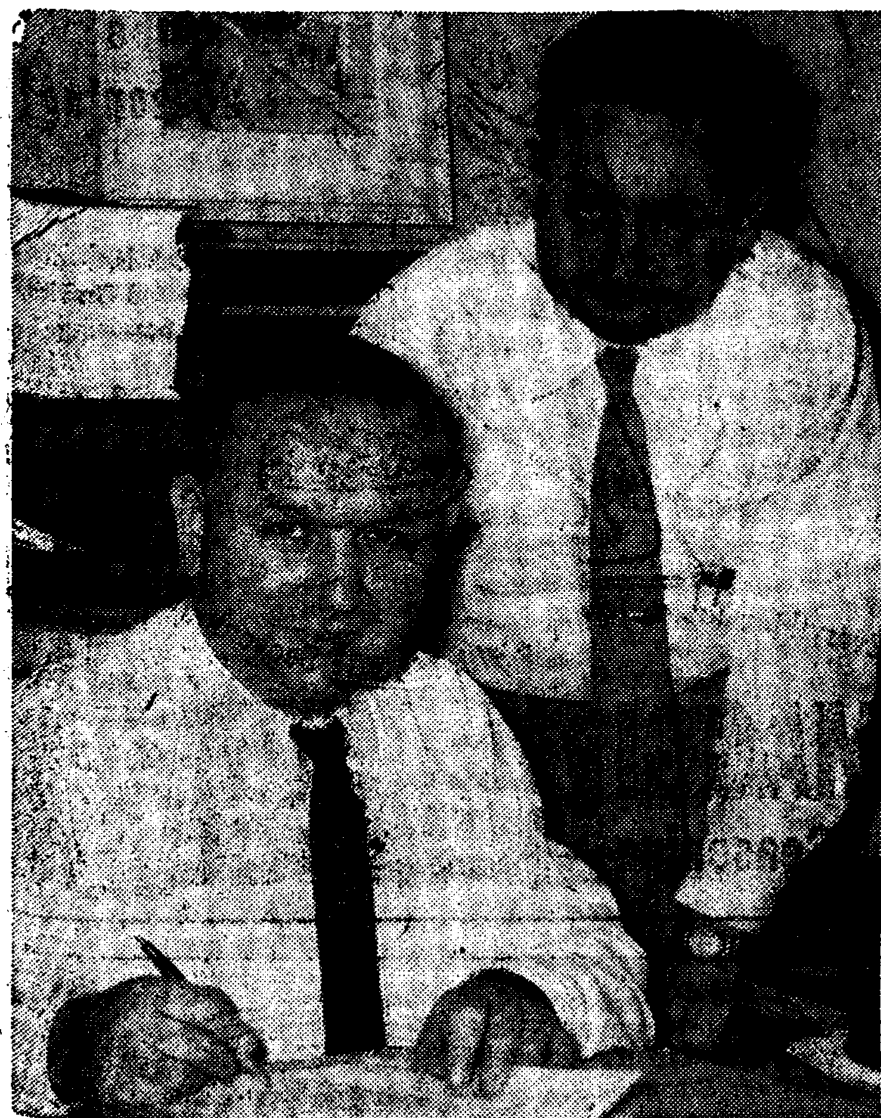
„Ik ben er helemáál niet van gediend," gaf Dora Bunner op ongewoon heftige toon te kennen. „Ik ben er bàng van. En jij," voegde ze er opeens aan toe, „jij voelt je óók niet op je gemak, Letitia."

„Onzin!" gaf juffrouw Blacklock ten antwoord.

(Wordt vervolgd).

TIEN JAAR gebroeders DE WIT op ARUBA

Monument van optimisme en vertrouwen in Aruba's welvaart

De twee firmanten: Dirk Jan, (zittend) en Wim de Wit.

Oranjestad. — Op 18 december a.s. is het precies tien jaar geleden dat de deuren van de Aruba Boekhandel voor de eerste maal openzwaaiden voor het publiek en er is alle reden om dit feit te herdenken, omdat in dat ronde getal van jaren de kleine bescheiden, boekwinkel uitgroeide tot een bedrijf van vier zaken, met grote opslagplaatsen en een personeel, bestaande uit ruim vijftig dames en heren.

Die groei logenstraft op zichtbare wijze de beweringen van al diegenen, die met de dag op luider toon doen horen, dat „het met Aruba gedaan is" en „dat de goede dagen (al dan niet voorgoed) voorbij zijn".

Een land, waar een groot bedrijf, als dat van de Lago gevestigd is, kan nimmer onwelvarend zijn en het blijft van dag tot dag kansen bieden aan wie met kennis van zaken, doorzettingsvermogen en durf hun krachten willen geven aan de ontwikkeling van zaken.

De gebroeders de Wit kwamen hier op het moment dat de (overdreven) na-oorlogse „boomtijd" voorbij was en Aruba zich steeds meer moest aanpassen aan normale tijden en omstandigheden. Desondanks slaagden zij er in hun bedrijf tot zeer grote bloei te brengen.

Culturele zaak.

Hoe belangrijk en voornaam ook, bij boekhandelaren is er naast de commerciële taak toch ook en vooral een ideële. **Ook in dit opzicht hebben de gebroeders de Wit hun taak op voorbeeldige wijze verstaan. Zij droegen in belangrijke mate bij tot de cultuurspreiding. Zij gaven Aruba bovendien een eigen dagblad, en zijn uitgevers van geschiedkundige standaardwerken, als „Aruba" en „Bonaire", in welke serie nog volgen de Bovenwindse eilanden en Curaçao. Daarnaast gaven zijn nog vele andere werken uit, als handboeken voor het verkeer, kalenders en dergelijke. Wanneer de oudste firmant, Dirk Jan de Wit zegt: „Aruba was goed voor ons", dan mag men daar aan toevoegen: „De gebroeders de Wit waren ook goed voor Aruba".**

Hoe het begon.

De gebroeders stammen uit een familie van boekhandelaren. Al vroeg ging hun belangstelling naar dit vak uit. In 1938 ging Dirk Jan de Wit naar Indië en trad daar in dienst van de grote boekhandelaren Kolff. Hij werd chef van een hunner boekhandels en drukkerijen.

Toen de oorlog in Europa uitbrak werd het kontakt met het oude werelddeel verbroken en werd de Wit uitgezonden naar Australië om daar nieuwe relaties voor de firma aan te knopen. Het aanbod van boeken werd echter steeds schaarser en de heer de Wit keerde dan ook weer naar Indië terug. Het duurde niet lang meer of ook dit land werd in de oorlog betrokken. De jeugdige boekhandelaar werd geïnterneerd en keerde in 1946 naar Nederland terug.

Daar werd de firma „Gebroeders de Wit" voor het eerst opgericht. In Delft begonnen Dirk Jan en zijn broer Wim hun eerste eigen zaak. De winkel floreerde, maar voor wie eenmaal aan de tropen gewend is, blijft het moeilijk wennen in de koude en het duurde dan ook niet lang of Dirk Jan begon zijn voelhorens uit te steken naar een mogelijkheid om Patria weer te verlaten.

Het eerste kontakt met Aruba kwam toen in de familiezaak te Tiel een bestelling binnenkwam voor boeken, die in Aruba door een vereniging zouden worden verspreid. Daar kwam de boodschap bij, dat er een groot tekort aan Nederlandse lektuur bestond, sinds het einde van de oorlog en „of de firma maar regelmatig wat boeken wilde sturen".... Uit deze bestelling volgde correspondentie en in begin 1948 ging de heer de Wit zelf eens kijken.

Hier eens met deze en gene gepraat.... met artsen, advokaten, rechters en zakenlieden en het advies was algemeen: „begin er niet aan!.... hier is geen plaats voor een boekhandel!"

De heer de Wit is echter een koppig man.... Wat hij eenmaal in zijn hoofd heeft, praat men er nauwelijks meer uit. Ondanks de waarschuwende woorden besloot hij het te proberen

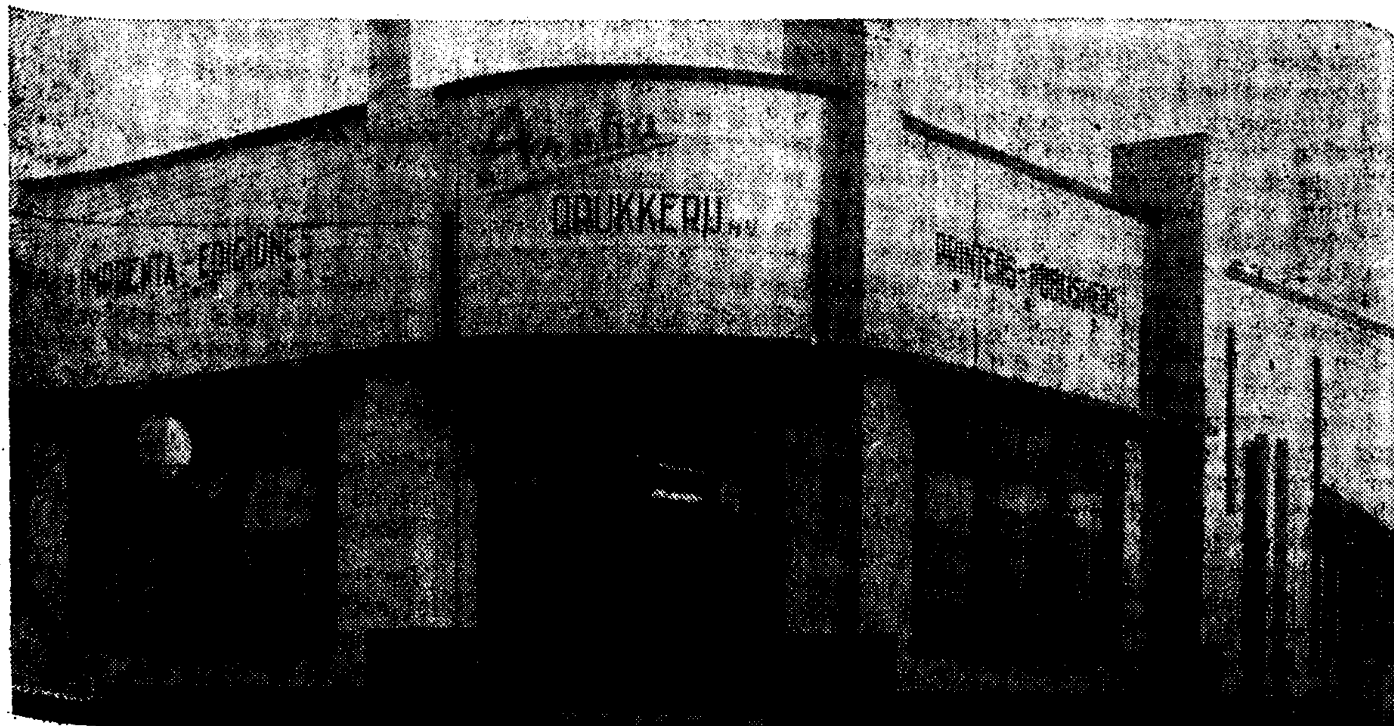
Nu trof het slecht dat er juist een grote brand was geweest, in de Nassaustraat, welke het toenmalige De Veer theater en een aantal winkelpanden in de as legde, waardoor het vrijwel onmogelijk was een geschikt pand te krijgen. Met vele eigenaars werden besprekingen gevoerd, totdat tenslotte de heer Habibe bereid was een klein stukje van zijn zaak af te staan. Op een oppervlakte van 50 vierkante meter werden daarop kantoor, winkel en opslagplaats gesticht.... Op 18 december gingen de deuren open en de eerste klant stond al voor de deur te trappelen van ongeduld om een nieuw hollands boek te kopen. Dat was de heer Tom Carpay, die daarmee een stroom van liefhebbers voorafging. Er was een ware leeshonger in die na-oorlogse dagen en boeken en tijdschriften konden niet snel genoeg worden aangevoerd om aan de vraag te voldoen. Dat was maar goed ook.... want opslagplaats was er niet. Terwijl men de kisten uitpakte, was gewoonlijk de helft van de zending al verkocht.

Vanzelfsprekend kwam er een eind aan deze, in feite wat abnormale vraag. Toen moest worden omgezien naar een groter pand en een grotere variatie in sortering. Men vond dit grotere pand in het gebouw dat door Debrot was gebouwd, waar men inplaats van vijftig vierkante meter, nu de beschikking kreeg over 230!

In november 1952 verhuisde men. Eind 1953 namen de gebroeders op verzoek van de Lago de boekwinkel over in de Esso club en in november 1956 kwam hier nog bij de Aruba Post te Sint Nicolaas.

Voor opslag in de winkels was al lang geen ruimte meer en het ene pakhuis na het andere werd gehuurd, totdat er thans vier pakhui-

(Vervolg naar pag. 6)

van de vier bedrijven: De Aruba Drukkerij. Hiernaast zijn nog winkels in Sint Nicolaas en op Seroe Colorado, alsmede een viertal pakhuizen.

Wereldkampioenschap WIELRENNEN steeds meer in teken van ZAKELIJKHEID

KNWU geeft verrassend nummertje hogeschool-politiek weg

Het wereldkampioenschap wielrennen komt steeds meer in het teken van de zakelijkheid te staan. In zekere zin kan men daarvoor een verontschuldiging aanvoeren. De landelijke wielerbonden zijn namelijk in vergelijking met zekere andere sportbonden niet bepaald kapitaalkrachtig. Die wielerbonden hebben niet veel bronnen van inkomsten. Het aantal leden is vrij gering en vaak kan men zelfs niet eens spreken van leden doch alleen maar van licentiehouders, gelijk het geval is bij de Koninklijke Nederlandse Wielren Unie.

Zo gering is zelfs het bezit van die bonden, dat zij zelf niet in staat zijn een belangrijke wedstrijd te organiseren en daarvan de baten op te strijken. Het zijn in het buitenland doorgaans dag- en sportbladen, die zich beijveren de nodige wedstrijden van importantie te organiseren. Daarbij gaat het er immers in de eerste plaats om reclame te maken voor het blad en desnoods is men wel bereid daarop iets toe te leggen in de vorm van een nadelig saldo, indien het evenement om welke reden dan ook niet voldoet aan de verwachtingen.

In feite zijn de landelijke wielerbonden daardoor machteloos geworden. Op zichzelf is dat natuurlijk niet zo erg, want tenslotte is het doel van deze bonden zeker niet de organisatie van wedstrijden. De enige uitzondering zou kunnen zijn elk jaar een wedstrijd om het nationale kampioenschap, doch in Italië bijvoorbeeld heeft men eenvoudig enige wedstrijden, die als zogenaamde „klassiekers" worden betiteld, aangewezen als onderdeel van het kampioenschap. Wie in die aangewezen wedstrijden tezamen de beste prestatie verricht, mag zich kampioen noemen en dat kost de bond dan zelfs niet één lire.

In de landen echter, waar het kampioenschap in één rit wordt verreden, krijgen de bonden voldoende aanbiedingen van particulieren of clubs, die zich gaarne met de organisatie willen belasten en die dan bovendien nog bereid zijn een zeker bedrag aan de bond te garanderen. De bond draagt aldus geen enkel risico, doch wordt er onder alle omstandigheden financieel wijzer van. En wat voor het nationale kampioenschap geldt, dat geldt in nog veel sterker mate voor het wereldkampioenschap voor wegrenners.

Die wereldkampioenschappen voor weg- en baanrenners worden elk jaar in een ander land gehouden. **Vrijwel geen enkele tak van sport kent een jaarlijks wereldkampioenschap.** Men is in zekere zin terecht van mening, dat dit niet kan. Voor sportmensen toch wordt het een ware heksentoer elk jaar maar weer opnieuw te zorgen, dat de topvorm er

Nederlandse Sportbrief

is. De wielerwereld echter denkt er anders over. Voornamelijk gaat het hierbij om de beroepsrenners. Zij moeten zorgen, dat de nodige gelden binnenkomen. Niet geheel ten onrechte redeneert men, dat deze renners toch onder alle omstandigheden moeten proberen in topvorm te geraken en te blijven, aangezien het voor hen een levenskwestie is. En om dezelfde reden zijn die renners zelf ten eerste gebaat met een jaarlijkse titelstrijd, omdat een titel gedurende een geheel jaar brood-met-wat-er-op betekent.

In de wielerwereld liggen de zaken derhalve anders dan in de meeste takken van sport. Het aantal kandidaten voor de organisatie van de wereldtitelstrijd is trouwens elk jaar groot genoeg, ofschoon de landelijke bonden, gelijk gezegd, zelf niet over voldoende financiën beschikken om de organisatie op zich te kunnen nemen.

Geen nood echter. De bond behoeft slechts te kiezen uit een aantal aanbiedingen en kan derhalve de financieel gunstigste accepteren.

Winst voornaam oogmerk

Dat door deze situatie de zuiver sportieve zijde van zo'n wereldkampioenschap in het gedrang kan komen, is zonder meer duidelijk. En helaas is zij dat al meermalen gekomen. De man of de club, die de offerte maakt, heeft uiteraard allereerst op het oog winst te maken uit de organisatie. Het parcours moet daarom centraal zijn gelegen en gemakkelijk bereikbaar zijn, liefst ook voor buitenlanders. Een dergelijk parcours heeft daarom de voorkeur boven een ander, sportiever parcours, dat echter voor het publiek minder aantrekkelijk kan zijn. Niet alle wereldkampioenen zijn daarom tot op heden de werkelijke kampioenen geweest. **Indien het parcours namelijk vlak is en daardoor weinig gelegenheid biedt voor werkelijke strijd, dan kan de snelle sprinter, die bij een massale eindspurt zegeviert, toch kwalijk als de beste renner van het seizoen worden beschouwd. Vaak immers is het verschil met een andere sprinter niet meer dan een banddikte en zeer vaak ook berust de overwinning op een handigheidje bij de sprint.**

Zo is dat wereldkampioenschap in de loop der jaren weinig meer geworden dan een zaakje voor een speculant. Weliswaar zendt de UCI, de internationale wielerbond, elk jaar een commissie, die het parcours moet keuren, doch niet altijd wordt het advies van de commissie opgevolgd. Dit jaar bijvoorbeeld is dit niet gebeurd en daaraan dankt de KNWU het, dat in augustus van het komende jaar de wereldtitelstrijd te Zandvoort zal worden verreden.

Zandvoort: een verrassing

Twee keren reeds, in 1938 en 1948, was Valkenburg het toneel van de strijd. En het moet worden gezegd dat hier, op de beruchte Cauberg, wel degelijk de beste man zegevierde, aangezien het een zeer zwaar parcours was. Toen dan ook andermaal aan de KNWU de organisatie van de wereldkampioenschappen 1959 werd toegekend, twijfelde eigenlijk niemand er aan, of Valkenburg zou opnieuw worden ingeschakeld.

Men zei internationaal niet: wij gaan naar Nederland, doch wij gaan naar de Cauberg.

Tot ieders verrassing echter koos de KNWU een parcours te Zandvoort. Een volkomen vlak parcours met een stuk van het autocircuit, een paar straten, die nog moeten worden aangelegd en een stuk van de boulevard. Een parcours, dat is geschapen voor een sprinter. De commissie van de UCI was niet bijster enthousiast en het Italiaanse lid, Binda, was er bepaald tegen. Er ontwikkelden zich moeilijkheden, mede doordat de voorzitter van de UCI eveneens een Italiaan is en voorts ook de Fransen niet accoord gingen met Zandvoort.

De UCI stelde kort en goed de KNWU voor het alternatief: Valkenburg of een soortgelijk parcours en anders maar niet in Nederland. De KNWU echter hield vast aan Zandvoort en somde bezwaren op tegen Valkenburg. Het Limburgse stadje is een toeristenplaats en zou zeker in augustus geen wereldkampioenschap kunnen organiseren. Men deed dit echter zonder er Valkenburg in te kennen. Pas op het laatst, ter gelegenheid van het nationale kampioenschap aldaar, gaf men Valkenburg de hint, dat het zich te Zandvoort een stichting had gevormd, die o.m. ook de autorace om de Grote Prijs van Nederland mogelijk had gemaakt en die de KNWU een garantiesom voor het wereldkampioenschap had geboden. Er kwam nog bij, dat er met het oog op de baankampioenschappen in het Olympisch Stadion kamers te Amsterdam moesten worden gereserveerd en dat dit gemakkelijker ging door de periode te verlengen met het wegkampioenschap te Zandvoort.

Hogeschool — politiek

In feite kon de KNWU tenslotte niets anders doen dan vasthouden aan Zandvoort, zelfs onder bedreiging, dat haar de organisatie zou worden ontnomen. Bij het najaarscongres van de UCI, waar de beslissing moest worden genomen, waren de kansen van de KNWU uitermate gering. De KNWU echter bofte, dat het Belgishe en het Spaanse lid niet aanwezig konden zijn. Aan het einde van de eerste congresdag zag het er nochtans naar uti, dat de KNWU het pleit zou verliezen. In de avonduren evenwel gebeurde er zo het een en ander. Er waren in totaal zeven stemmen en van die zeven waren er drie, een Italiaanse en twee Franse, tegen. De overigen waren een Pool en twee Zwitsers, alsmede dus de KNWU. Er speelde zich toen een nummertje hogeschool-politiek af. Polen behoort tot de kandidaten voor de organisatie in een der volgende jaren en door steun te beloven voor deze kandidatuur verzekerde de KNWU zich van de Poolse stem. Er bleven toen nog over de twee Zwitsers, die, afkomstig uit een bergland, weinig geestdrift konden opbrengen voor een vlak parcours. Weliswaar beweerde de KNWU, dat het een zeer moeilijk parcours zou blijken te zijn als gevolg van de zeewind, doch de Zwitsers bleken niet onbekend met het feit, dat vrijwel alle nationale wedstrijden op het autocircuit van Zandvoort in de loop der jaren zijn geëindigd met een massale aankomst en een sprint. Tenslotte weten de Zwitsers drommels goed, wat wind is, want zij kennen zelf de föhn, de warme zuidenwind, die veel meer invloed heeft op het menselijk gestel dan de koele Nederlandse zeewind.

Die Zwitsers echter worstelden met een ander probleem, namelijk hun Ronde van Zwitserland. Op de aangevraagde datum bleek er namelijk concurrentie te bestaan en een van de concurrenten was de Ronde van Nederland! Toen was de zaak vrij simpel, want door de eigen Ronde terug te nemen, speelde de KNWU in de kaart van de Zwitsers, die op hun beurt niet ondankbaar wilden zijn en ten gunste van Zandvoort stemden. Aldus werd Zandvoort aanvaard met 4 stemmen voor en drie tegen!

Of het echter een succes zal worden, is zeer de vraag. Maar daarop komen wij te zijner tijd nog wel terug.

B. M. Schilperoort.

Tien jaar Gebr. DE WIT....

(Vervolg van pagina 5.)

zen nodig zijn om de voorraad voor deze drie winkelzaken op peil te houden.

Aruba Drukkerij.

Intussen was in januari 1950 in Sint Nicolaas een klein drukkerijbedrijf, de Aruba Drukkerij overgenomen. In 1952 kwam er een vennootschap tot stand met de heer P. C. Gorsira van de Curaçaose courant. Het bedrijf ontwikkelde zich snel en voorspoedig en werd aldra de toonaangevende drukkerij van het eiland. In 1952 werd het bedrijf overgebracht van Sint Nicolaas naar Oranjestad. In 1956 kochten de gebroeders de Wit de aandelen van de heer Gorsira, zodat zij thans de enige eigenaren van deze NV zijn.

Met de drukkerij kreeg men ook het blaadje „Arubaanse Courant", een op ongezette tijden verschijnende publikatie, welke min of meer het officieel publicatieblad van Aruba was.

Het uitgeven van deze krant was vanzelfsprekend geen lucratieve zaak en men besloot dan ook meer uit ideale, dan practische overwegingen de uitgave voort te zetten. Al spoedig werd het een tweemaal, daarna drie maal per week verschijnend blad. In 1951 kwam de eerste vaste redakteur, de heer Auke Cloo en onder diens leiding werd het een dagblad.

Het zakelijk genie van de gebroeders gaf ook aan dit blad een vaste basis.

Er waren echter nog al wat praktische moeilijkheden verbonden aan de koppeling van winkelbedrijf en dagblad, redenen waarom men besloot het blad in 1954 te verkopen aan een onderneming welke zich uitsluitend op dit werk toelegt.

Belangstelling voor boek blijft groeien.

Hierboven werd reeds geschetst hoe er een ware leeshonger bestond toen de gebroeders de Wit zich hier vestigden. Tot toen kon men boeken in slechts zeer beperkte mate krijgen. Zo groot was het tekort, dat apotheker Steenmeyer een hoekje in Botica Aruba inruimde voor boeken om zodoende zijn klanten te gerieven. Nadat deze leeshonger door de Aruba Boekhandel enigszins verzadigd was, bleef gelukkig echter belangstelling voor het boek bestaan.

Er is daardoor een nog altijd groeiende verkoop van boeken, zowel romans, als studiewerken. Opmerkelijk is vooral, aldus vertelden ons de heren de Wit de sterke toename van de belangstelling voor kinderboeken.

Voor Nederlandse, Engelse, Franse en Duitse boeken heeft men voortreffelijke kontakten, zodat een niet voorradig boek hier binnen enkele weken kan zijn. Jammer is het dat de organisatie van de algemene boekhandel in de spaanssprekende landen nog uitermate gebrekkig is. Hierdoor is het zeer moeilijk om op dit gebied goed gesorteerd te zijn en op die wijze en bijdrage te leveren tot de ontwikkeling van de belangstelling voor de Spaanse litteratuur.

Een der firmanten maakt jaarlijks een reis naar Europa en de Verenigde Staten om op de hoogte te blijven en aan de verscheidenheid van artikelen is dit zeer wel te bemerken. Op het gebied van boeken, kantoorbehoeften en speelgoed vindt men er een kollektie, welke nauwelijks onderdoet voor die van de grootste Amerikaanse- en Europese winkels.

In de gelukwensen die de gebroeders de Wit straks van vele klanten zullen bereiken dient ook het personeel te worden betrokken. De firma is er in geslaagd steeds uitstekend personeel aan te trekken en het feit dat men er weinig mutaties treft, bewijst wel dat de waardering tussen direktie en personeel wederzijds is.

In de Aruba boekhandel treft men personeel dat reeds vrijwel vanaf de oprichting daar werkt. In de staf zijn zelfs twee leden, die al in Nederland, te Delft, in dienst waren van de gebroeders, t.w. de heer D. J. van den Bergh, bedrijfsleider van Aruba Boekhandel (die tevens het eerste personeelslid was van de boekhandel te Delft) en de heer C. de Mildt, bedrijfsleider van de Esso Club Book Store, die vrijwel direkt na oprichting van het Arubaanse bedrijf uit Delft naar hier kwam. Stafleden zijn verder de heer A. Cadella, de heer W. van der Heyden, bedrijfsleider te Sint Nicolaas en de heer Verheul, bedrijfsleider van de drukkerij.

Bij dit jubileum past een gelukwens. Moge het de gebroeders de Wit goed gaan met hun zaken op Aruba, die een inspirerend voorbeeld vormen voor jonge zakenmensen. De pessimisten, die riepen: „Niet doen", kregen ongelijk. De „boom was voorbij.... maar met vakkennis, voortvarendheid en vlijt viel en valt nog altijd veel te bereiken.

De heer de Wit zelf is van mening, dat zelfs bij een verdere, lichte teruggang in de omvang van het Lago personeel de toekomst voor Aruba er niet somber uitziet, omdat de ontwikkeling van het tourisme, waarmee men thans definitief begonnen is, grote perspektieven voor de toekomst opent.